

Folketingets Kirkeudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 1029

Doknr.
669866

Dato
20-02-2019

Folketingets Kirkeudvalg har d. 15. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 25 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen J. Klint (S).

Spørgsmål nr. 25:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder der er i den sociale lovgivning for beskyttelse af børn mod enten forældrenes eller et trossamfunds interne regler, hvis disse tilsidesætter børns almindelig ret til en tryk opvækst, undervisning/skolegang eller til at bo sammen med sine forældre? Der henvises i øvrigt til KIU alm. del – samrådsspørgsmål C, D og E."

Svar:

En kommune har ansvaret for at sikre særlig støtte og hjælp til et barn eller en ung efter serviceloven *uanset* årsagen til, at barnet eller den unge mistrives i hjemmet herunder som følge af forældres manglende varetagelse af omsorgen for barnet eller den unge.

Generelt gælder, at kommunen efter servicelovens § 146 har en pligt til at føre tilsyn med de forhold, som alle børn og unge under 18 år i kommunen lever under.

Kommunen bør føre tilsynet på en sådan måde, at der kan sættes ind med en tidlig indsats i de tilfælde, hvor et barn eller en ung må formodes at have behov for særlig hjælp og støtte.

Hvis kommunen - enten som led i deres generelle tilsynspligt med alle børn og unge i kommunen eller på baggrund af en underretning - bliver opmærksom på et barn eller en ung, der må antages at have behov for særlig støtte, så har kommunen desuden pligt til at sikre, at der iværksættes en undersøgelse af barnets eller den unges forhold efter servicelovens § 50 (en børnefaglig undersøgelse).

Undersøgelsen og vurderingen af barnets eller den unges behov for særlig støtte skal bero på en konkret og individuel vurdering af det enkelte barns vanskeligheder og behov.

Ansvaret for at sikre en afdækning af barnets forhold påhviler kommunen, som uanset forældrenes reaktioner eller handlinger skal sørge for at afdække, om barnet har brug for hjælp og støtte.

En børnefaglig undersøgelse skal munde ud i en begrundet stillingtagen til, om barnet eller den unge har brug for særlig støtte og i givet fald hvilken slags.

Afhængig af barnets eller den unges behov kan særlig støtte bestå i en række forskellige typer af foranstaltninger bl.a. støtte i hjemmet, behandling, aflastning eller anbringelse uden for hjemmet. Hvis kommunen finder, at barnets behov eller udfordringer, som afdækket i den børnefaglige undersøgelse, ikke kan løses ved fortsat ophold i hjemmet hos forældrene, kan kommunen således træffe afgørelse om at anbringe barnet eller den unge uden for hjemmet. Hvis forældremyndighedsindehaver og/eller den unge, der fyldt 15 år, ikke ønsker at samtykke til en sådan anbringelse, så kan kommunen vælge at forelægge sagen for børn- og unge-udvalget, der træffer afgørelse om tvangsmæssig anbringelse uden for hjemmet.

Med venlig hilsen

Mai Mercado